

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

זֹהַר הַשַּׁבָּת

פְּרֻשֵׁת וִירָא

תּוֹכַן הַסֵּפֶר:

- א. שַׁבָּת בּוֹ תִּשְׁבַּח.
- ב. אֹזֶר הַזֹּהַר מִחֶלֶק.
- ג. זֹהַר עַל מַעֲלַת וְשִׁמִּירַת הַשַּׁבָּת וַיָּמִים טוֹבִים.
- ד. הַשַּׁבָּת בְּיִשְׂרָאֵל כְּהִלְכָתָהּ, כּוֹלֵל כָּל מַאֲמָרֵי חַז"ל זֹהַר וּמְדַרְשִׁים עַל הַשַּׁבָּת.
- ה. שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת שַׁבָּת מִחֲבֵר וּרְמ"א מִחֶלֶק לְכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה.
- ו. סְפָרֵי הַזֹּהַר, סְפָרִים מִיְחָדִים מְלַקְטִים מִכָּל סֵפֶר הַזֹּהַר, לְסֵפֶר לִילָדִים בְּשֻׁלְחַן הַשַּׁבָּת, וְכֵן יְרוּיְחוּ בְּסַעֲוֵדָה מֵאֵה מְלִיּוֹן שָׁנָה תּוֹרָה בְּכָל סַעֲוֵדָה שֶׁל שַׁבָּת.
- ז. סְפָר מְדָהִים בְּהַמְשֻׁכִּים מִשְׁנֵי בַעֲלֵי תִּשְׁבּוּבָה בְּעִיר קְרֵאקָא.
- ח. מְזֻכָּה הַרְבֵּים כְּהִלְכָתָהּ.
- ט. אֲגָרוֹת הַזֹּהַר.

סֵפֶר קְדוֹשׁ זֶה מְסַגֵּל לְאַהֲבַת הַשָּׁם וִירָאת שָׁמַיִם טְהוֹרָה, וְלִלְמוּד מְקַדְּשֵׁת וְצִדְקַת רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים חַכְמֵי הַזֹּהַר, הַסּוּד וְהַנְּסֻתָר, וְלִהְיוֹת קְשִׁיר לְנִשְׁמַת הַרְשֵׁב"י וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ זִיעָ"א.

וְיֵצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מְפַעֵל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי"

בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תּוֹבֵב"א

תְּשֻׁרֵי תִּשְׁע"א לַפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

לקנות הספרים במחיר מסובסד:
אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

תּוֹכַן הָעֵנִינִים

- ד.....הַטִּיבָה ה' לטוֹבִים
- ד.....הַתְּנַצְלוֹת הַמוֹצֵי־אֵים לְאוֹר
- ה.....פְּתַח דָּבָר
- ו.....שְׁלַחַן עֲרוֹף הַלְכוֹת שַׁבַּת מִחֲבַר וְרַמ"א
- ז.....הַסְּכָמוֹת וּמִכְתָּבִים (הַמְּשֻׁךְ)
- ט.....תְּפִלוֹת לְפָנֵי הַלְמוּד
- י.....קוֹל הַרְשָׁב"י
- יא.....שַׁבַּת בּוֹ תְּשׁוּב
- יט.....אוֹר הַזְהָר הַמְּחַלֵּק
- יז.....זֶהָר עַל מַעְלַת וּשְׁמִירַת הַשַּׁבַּת וַיָּמִים טוֹבִים
- כא.....הַשַּׁבַּת בְּיִשְׂרָאֵל כְּהַלְכָתָהּ
- כג.....סְפָנֵי הַזְהָר
- כה.....בְּעִיר קְרֵאקָא
- כט.....מְזַכָּה הַרְבִּים כְּהַלְכָתָהּ
- לא.....אַגְרוֹת הַזְהָר

הטיבה ה' לטובים

הספר הזה נדפס

בנדבנת הרה"ח מוהר"ר

חיים אברהם ישעיהו בן ביילא ושלמה

לרפואה שלימה במהרה

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה
תעמוד לו למליץ יושר, שימלא ה' כל משאלות לבו לטובה
ולברכה, בבריות גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר וכבוד,
אריכות ימים ושנים טובים בבריאות השלימות, אכ"ר.

התנצלות המוציאים לאור

היות והשקענו עמל רב ודמים מרובים שיצא הספר לאור מבורר
ומנופה בלא שגיאות [לפי כוחותינו], ובכל זאת אמר נעים זמירות
ישראל שגיאות מי יבין, ואפשר שנשארו אי אלו טעויות הדפוס
וכדומה - לכן בקשתינו מכל לומד בספר באם ימצא טעות
להודיעינו, ותודה למפרע, כדי שנוכל לתקנו בהוצאה הבאה
בעזרת ה'.

הבעלות וכל הזכויות אינן שמורות למחבר

כל אחד יכול לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, [וכל המעוניין
יכול לקבל הטקסט חינם], לאחסן במאגר מידע, לסדר או לקלוט
בכל דרך ובכל אמצאי אלקטרוני אופטי או מכני אחר - כל חלק
שהוא מהחומר בספר זה ובכל הספרים שהוצאנו לאור, הן ליחיד,
הן לשימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה מותר
ומצוה בהחלט בלא רשות מפורשת בכתב, ואם אחד מעוניין
להדפיס נעזור לו בכל כוחותינו להוציא לאור בפחות מדמי עלות
הספר.

פְּתַח דְּבַר

וּקְרֵאתָ לַשַּׁבָּת עֲנֵג

הַנְּבִיא יִשְׁעִיָּה אֹמֵר (יִשְׁעִיָּה נח יג): "וּקְרֵאתָ לַשַּׁבָּת עֲנֵג לְקְדוֹשׁ ה' מְכַבֵּד וְכַבְּדָתוּ מַעֲשוֹת דְּרָכֶיךָ מִמִּצּוֹא חֲפָצֶךָ וְדַבֵּר דְּבַר". וְאֵיתָא בְּמִדְרַשׁ הַנְּעֻלָּם (פְּרֻשֵׁת בְּרֵאשִׁית מֵאֵמֶר נִעְשָׂה אָדָם): לְקְדוֹשׁ ה' מְכַבֵּד, הִיא תּוֹסֶפֶת הַרוּחַ הַנִּקְרָא קְדוֹשׁ ה'. וְלִמְדוּ חַז"ל (שַׁבָּת דָּף ק"נ ע"א) זָתָנָא דְּבֵי מְנַשֶּׁה מְשֻׁדְּכִין עַל הַתִּינוּקוֹת לִיאָרֶס בְּשַׁבָּת וְעַל הַתִּינוּק לְלָמְדוֹ סֶפֶר וְלִלְמַדּוֹ אוּמָנוּת, אָמַר קָרָא מִמִּצּוֹא חֲפָצֶךָ וְדַבֵּר דְּבַר חֲפָצֶיךָ אֲסוּרִים חֲפָצֵי שְׁמַיִם מִתְרִין. וְכֵדִי שְׁלֵא יִדְבְּרוּ דְּבָרֵי חוּל בְּסַעוּדַת שַׁבָּת, וְעוֹד לְקַדְּשׁ אֶת הַסַּעוּדָה שִׁיְהִיָּה נְחֻשֵׁב מְשׁוּלְחָנוּ שֶׁל מְקוֹם, הַגִּשְׁנוּ לַפְּנִיכֶם אֶת הַסֶּפֶר "זֹהַר הַשַּׁבָּת" כְּדֵי שֶׁבְּכֹל בֵּית יְהוּדֵי תִהְיֶה תּוֹסֶפֶת הַתְּעֻלוֹת רִוְחָנִית בְּשַׁבָּת קוֹדֵשׁ.

כְּשֶׁכֵּל בְּנֵי הַבַּיִת מִתְכַּנְּסִים יַחַד מְסַבִּיב לְשִׁלְחוֹן שַׁבָּת הוּא זְמַן הַתְּעֻלוֹת מִיַּחַד, זֹהֲי הַשְּׁעָה הַמִּתְאַיְמָה לְהַחֲדִיר בְּבִנְיַי הַמְשַׁפְּחָה תּוֹרַת נֶצַח, וְלִטְעַם מִתּוֹרַת הַסּוּד. **כְּדֵי** לְהַטְעִים אֶת הַלִּימוּד הַבְּאֵנוּ מַעֲשִׂוֹת מִיַּחְדוֹת הַמְּעוֹרְרִים אֶת הַלְּבָבוֹת וּמְחַדְדִירִים קְדוּשָׁה וְטַהֲרָה שֶׁעַל יָדָהּ נוֹתְנִים תּוֹסֶפֶת לְנִשְׁמָה יְתִירָה.

כְּאִשּׁוּר יְלָמְדוּ בְּסֶפֶר זֶה בְּקִבְעוֹת יְחוּשׁוּ הַתְּרוּמָמוֹת רִוְחָנִית וְתוֹרַגְשׁ שַׁבָּת נָעַם הַנְּשֻׁמוֹת, וְהָאֲרַת הַרְשָׁב"י בְּכֹל בֵּית יְהוּדֵי, זֹאת תִּהְיֶה הַשְּׁמִירָה הַכִּי מַעֲלָה לְכֹלל יִשְׂרָאֵל. סֶפֶר קְדוֹשׁ זֶה מְסַגֵּל לְאַהֲבַת הַשֵּׁם וְיִרְאַת שְׁמַיִם טְהוֹרָה, וְלִלְמוּד מְקַדְּשֵׁת וְצַדִּיקַת רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים חַכְמֵי הַזּוֹהַר, הַסּוּד וְהַנְּסִפָּה, וְלִהְתַּקְשֵׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ זִיעָ"א.

מְפַעֵל הַזּוֹהַר הָעוֹלָמִי לָקַח עַל עַצְמוֹ לְמַטְרָה לְהָאִיר אֶת כָּל בְּתֵי יִשְׂרָאֵל בְּאוֹר הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ וּלְחַבֵּר אֶת קְדוּשַׁת הַשַּׁבָּת עִם קְדוּשַׁת הַרְשָׁב"י זִיעָ"א, וְדַבְּרֵי הַקְּדָמוֹנִים עֲמָדוֹ לְנִגְדַּת עֵינֵינוּ וְכִמוֹ מְלֶאכֶה הָעוֹמֵד וּמְצַנֶּה הֵם דְּבָרֵי רַבֵּי אַבְרָהָם בֶּן מְרֻדְכֵי אֲזוּלָא, (אוֹר הַחַמָּה, בַּהֲקָדְמָה): מִצְוָה מִן הַמְּבַחֵר שִׁיְתַעֲסֶקוּ בְּרַבִּים גְּדוֹלִים וְקִטְנִים... וְאַחַר שֶׁבְּזָכוֹת זֶה עֲתִיד לְבֹא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וְלֹא בְּזָכוֹת אַחֵר, אֵין רְאוּי לְהַתְרַשֵּׁל, וְכֵן הָאֲדָמוּ"ר הַקְּדוֹשׁ מְקַאֲמַאֲרָא זִיעָ"א (בַּהֲקָדְמַת סֶפֶר עֲצֵי עֵדוּ), אָמַר: עַל כֵּן בְּנֵי וְאַחֵי תִרְגְּלוּ עֲצָמְכֶם לְלָמַד בְּדַבְּרֵי הַזֹּהַר וְהַתְּקוּנִים בְּשִׁקְיָדָה, וְיִי שְׁלֵא רְאָה אוֹר הַזֹּהַר מִתּוֹקִים מְדַבֵּשׁ, לֹא רְאָה מְאוֹרוֹת מִיָּמָיו וְלֹא טַעַם טַעַם הַתּוֹרָה, וְעוֹד שֶׁהוּא מְטַהֵר הַנֶּפֶשׁ וּמְזַכְּכָהּ, אֲפִלּוּ אֲמִירָה בְּעֵלְמָא מִן הַשְּׁפִתִים: סְגֵלָה וְתִקּוּן הַנֶּפֶשׁ מְאֹד, עַכ"ל.

תְּלַמְדֵי חַכְמִים חֲשׁוּבִים שֶׁקָּדוּ עַל הַמְּדוּכָה כְּדֵי שֶׁיִּגְשׁ בְּשִׁפְהַ הַשְּׁנוּה לְכֹל נֶפֶשׁ בְּרוּרָה וְנִעְיְמָה. יְבָרְכוּ מִפִּי עֲלִינוֹן כֹּל הָעוֹסְקִים בְּמִלְאָכָה וְהַשְּׁלִיחִים הַצַּדִּיקִים הָעֵמִלִים לְהַחֲדִיר אֶת תּוֹרַת הַרְשָׁב"י בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וְיִהִי רְצוֹן שֶׁלֹּא תִמוּשׁ הַתּוֹרָה בְּכֹל חֲלָקֵי הַפְּרָד"ס מִפִּינוּ וּמִפִּי זָרְעֵנוּ וּמִפִּי זָרַע זָרְעֵנוּ עַד עוֹלָם בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדִיקֵנוּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

זוהר השבת

שִׁלְחַן עֲרוּזָה הַלְכוֹת שֶׁבֶת מְחַבֵּר וְרַמְ"א

מְחַלֵּק לְכָל שַׁבְּתוֹת הַשָּׁנָה

יצא לאור ע"י האדמו"ר מהאלמין שנת תש"ס לפ"ק על או"ח ויו"ד

מכון "הלכות שבת השנתית" - ללימוד כל אי"ח "הלכות שבת" במעגל כל שבתות השנה
שעל ידי מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א
אנשי הקבי"ש עשו לך קהלת גדולה הרשע לפניהם ברכים הלכות שבת כדי שלמינו מן היות תמאס לחתול קהלת שבת שבת

עש"ו
רבינו משה איסרליש

אחר דרבי אהרן רבי יוחנן נל המשחר שבת הלכתו
אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו

גליון
ד'
הלכות שבת השנתית
לימוד שולחן ערוך הלכות שבת
לכל שבתות השנה - עמוד אחד ליום
חיובא רמיא לרווח ולתור דעת הלכות שבת, ולעבוד
עליהם למחות מעט אהת בשנה. (ספר חסידים)

עמ"י
רבינו יוסף קארו

קודם ללימוד יאמר: הני רוצה ללמוד, כדי שיביאנו תפלימו לידני מעשה, ולידני מותו ישרות, ולידני ידעית תהלה. ובהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדוניי מתנבחים יאהרונה"י על ידי הנעלים בקהילתו ורחמינו ביהודיא שלים בשם כל ישראל.

ב. לתקן בגדינו ומלוי לצורך שבת מותר כל ימים. הגה: והוא הדין בגדי הכבוד אם הוא לצורך שבת ואינו נוטל עליו שבת וכו' (יוסף), והוא הדין למי שכותב ספרים לעצמו דרך למודו. הגה: אבל אסור לכתוב לכתוב בשבת (מהר"ם פקס מקום שנתנו). ומסתמין כל ימים אפילו מספר ישראל (כל בו וכו' יוסף), ויש לאדם למעט קצת בלמירו עבור שבת כדי שיזכין שבת (שלטי גבורים פרק י"ו דשבת ירושלמי פרק קמא דהענין):

סימן רנב - מלאכות המותרות והאסורות להתיר לצורך שבת כדי שיהיו נגמרים בשבת, וכו' ד מסייעים

א. מותר להתחיל במלאכה בערב שבת שמן לחשיכת אף על פי שאני יכול לנגמרה מבעוד יום והיא נגמרה מאלה בשבת כגון לשורר יום ומגממם במים והם נגמרים כל השבת ולתת אוזנין (פירוש אגודות) של פתוח לנער כדי שיתלבו ולתת צמר לתוך היורה שאינה על האש ודי שיהיה כביש שאם היא על האש שיהיה שמה יחמה (פירוש יבנה ויעזר הגה"מ בחמתה) ואפילו אינה על האש אם אינה טוחה כביש אסור שמה גיס בה כגון חומטים בקורה אפילו אינה על האש חיה משום מבעול ומותר לפרוס מצודות חיה ועופות ודגים והם נצודים בשבת ומותר למכור לאני יחיד ולחנניה שבת לחשיכת וכלכד שיצא מפתח ביתו מבעוד יום. הגה: ויש מתירין שיוציא האיני יחידו שבת אם יחד לו האש יחידו מקום מבעוד יום שיראל עם להתחיל (מהר"ם פרק קמא דשבת). ועיין לקמן סימן כ"ט:

ב. ומותר ליתן בגדינו לנכוס איני יחיד ועורות לבצין (פירוש האומן שמעבד ומתקן העורות) סמן ואשכיה ואם קצין לו דמים או ששיטה אוחס ככותב התנה הוא שלא יאמר לו לעשות כשבת וגם שישעשה האיני יחיד המלאכה בביתו. והא: והאם לא קצין אסור כביש שבת. ועיין לעיל סימן רמ"ז דיש חולקים אם עושה לו בתום הדינו טובת התנה. והא: והא: עושה ככותב התנה צריך לומר לו שלא עושה לו שבת. הגה: ואפילו נתנם לו כמה ימים לפני שבת:

הגה: וסעודה שזמנה ערב שבת כגון ברית מילה או פירון הבן מותר כן נראה לי, וכן הנמנה פשוט ולאכל ולשתות כלי קביעת סעודה אפילו סעודה שרגיל בה בחול כל היום מותר להתחיל מן הדין אבל מצוה לחנניה מלפניו סעודה שזמנה בה בחול מטי שעות ולמלאכה:

א. דרך אנשי מעשה להתענות בכל ערב שבת:
ד. אם קבל עליו להתענות בערב שבת צריך להתענות עד צאת הכוכבים אם לא שפירש בשעת קבלת התענית עד שישלמו הצבור חתילתן. הגה: ויש אומרים דלא ישלים אלא ביד שיוציאים מבית הכנסת יאכל (סור ומרדכי סוף פרק בכל מערבין בשם הר"ם והגהות מיימוני פרק א' מהלכות תענית). לכן בתענית יחיד לא ישלים וטוב לפי שכן בשעת קבלת התענית ובתענית צבור ישלים והכי נהוג (מהר"ל). והא הוא העניית הלום צריך להתענות עד צאת הכוכבים:

סימן רג - הכנת הסעודות לשבת, וכו' ב' מסייעים

א. ישכים בבוקר ביום ששי להזכין צרכי שבת ואפילו יש לו כמה עבדים לשמשו שיתולו להזכין בעצמו שום דבר לצרכי שבת כדי לבדור כי רב הסודא היה מחתן הדיק רב דק ורבה רב יוסף היו מבקעין עצים רב ויהא היה מרליק האש ורב חנמן היה מתקן הבית ומכניס כלים הצורכים לשבת ומפנה כל החול ומתם ילמד כל אדם ולא יאמר לא אגמם כבודי כי זה הוא כבודו שמעבד השבת. הגה: ויש להשתדל הסכין בערב שבת כי זהו כבודו השבת שמכין עצמו לאכילה (כל בו וכו' יוסף וכן ספר חיי עולם):

ב. ירבה בבשר ויין ומגרות כפי מלחו:
סימן רנא - שלא לעשות מלאכה בערב שבת מן המנחה ולמלאכה, וכו' ב' מסייעים
א. העשה מלאכה בערב שבת מן המנחה ולמעלה אינו רואה סימן ברכה יש מפורשים מנחה גדולה ויש מפורשים מנחה קטנה. הגה: ורוקא כשעושה המלאכה דרך קבע אבל אם עושה אותה דרך עראי לפי שעה ולא קבע עליה שר' (בית יוסף בשם אור זרוע). ולכן קטנה למחוב אגרת שלומים וכל כיוצא בזה (דברי עצמו):

סדר הלימוד לשבת פי יורא
המשך סימן רמח - דין המפליג בספינה והחולץ בשיירא שבת

ד. והוצאים בשיירא במדבר והכל יודעים שהם צורכים לחלל שבת כי מפני הסכנה לא יוכלו לעבד במדבר כשבת לברם שלשה ימים קודם שבת אסורים לצאת וביום ראשון וביום השלישי מותר לצאת ואם אחר כך יאירע לו סכנה יצטרך לחלל שבת מפני פקוד שבת מותר ואין כאן חילול העזלה לארץ ישראל אם נזרמה כל שיירא אפילו בערב שבת כיון דרבר מצוה הוא יכול לפרוש ויפסק עמשה לשבת ואם אחר שיהיו במדבר לא ירצו לשבת עמו יכול ללכת עמם הדין לתחום מפני פקוד שבת ואם נבנה לעיר אחת בשבת מותר את כולה ואפילו והחזירו מותר לעיר והוצא יצטנו לעיר מותר ודין לרבר מצוה נפק יש לו אפילו אם מל רוח. הגה: יש אומרים שכל מקום שאדם הולך למחרת או לראות פני חברו חשוב הכל לרבי מצוה ואינו חשוב דבר הדין דק ששהולך לטייל ועל כן נהגו בקצת מקומות להקל בענין הפלגת הספינה והליכת שיירא תוך שלשה ימים כי חושבים הכל לרבר מצוה ואין למחות בידן הואיל ויש להם על מי שיסמוכו:

סימן רמט - ודינים השייכים לערב שבת, וכו' ד מסייעים

א. אין חולקין בערב שבת יותר מג' פורסאות כדי שיגיעו לביתו בעוד היום גדול ויזכר להזכין צרכי סעודה לשבת כן שותף לבית אחרים כן שותף לביתו חגי מילי כשחוא בשבת במקום שיוכל להזכין צרכי שבת אבל אם במקום שהוא שם אי אפשר לו להזכין צרכי שבת או שאינו מקום יישוב כגון מותר ליתן אפילו כמה פורסאות ואם שלח לתודיעים שהוא הולך שם לשבת מותר ליתן כמה פורסאות בכל גורנו:

ב. אסור לרקוע בערב שבת סעודה ומשתה שאינו רגיל במי החול ואפילו הוא סעודה איווסק ומני כבוד השבת שינכס לשבת כשחוא ואב לאמול וכל היום בכלל האיווסר:

הנה מוכא נאון ספי' שולחן ערוך הלכות שבת מחלק קלף שקנתה חשינה. קשר ענין ליום. תפ: נקוד קלף הלכות שבת כסא קלף שקנתה חשינה. וכןה שקנתה לו קלף שנתוני. נא ערסם קבני קניול וכהני סכרשות. ובקסמות. וקלף סכסכים ויחידים. קלות את סכסכים קלות יתן מלך סכא' על ידי לימוד 'מלכה קלף יום. ושווא מורה לקסח' וקלף המוקנה את הרקבים

הַסְפָּמוֹת וּמִקְתָּבִים (הַמְּשֻׁד)

RABBI YITZCHAK SILBERSTEIN
Rabbi of Ramat Elchanan
BNEI BRAK

יצחק זילברשטיין
רב שכונת רמת אלחנן
בני-ברק

בטי"ד יום י"ג אדר א' תשס"ג

באשר בני ה' יקראו אל

הספר שחטג' ואס"ו ק"ר כ"ב

וב"ן ע"ן ו"א"ו א"ג ה"ב"ו

המז"ר"ו"ג ס"ב

גובה האמהו הנכ"ב זמ"ב"ו

א"ו

יצחק זילברשטיין

שנת תשמ"ג

צני הירש רוזנבוים

קרעטשיניף - סיגעט

קרית עטה יע"א

טל' מס' 721766

באשר בני ה' יקראו אל

הספר שחטג' ואס"ו ק"ר כ"ב

וב"ן ע"ן ו"א"ו א"ג ה"ב"ו

שנת תשל"ב

**זוהר
השבת**

קול הרשב"י

תורת הזוהר בלשון הקודש

שמעו ותחי נפשכם!

לימוד וסיום כל "הזוהר הקדוש" בשלוש שנים!!!

היום אם בקולו תשמעו, ובזוהר תקראו, את המשיח תראו,

על ידי שילמדו זוהר הקדוש עם פירוש 24 שעות ביום

תהיה השנה הזו שנת הגאולה

ברוך שהחיינו וקיימנו לפרויקט חדש, תכנית עולמית ללימוד ולסיום זוהר הקדוש בלשון הקודש, בשלוש שנים, בשמיעת סידרת דיסקים, בלשון קלה ונעימה.

הסדרה מחולקת לשבעים ושניים דיסקים, כל שיעור באורך 20 דקות בלבד, כל דיסק יכיל 15 שיעורים - כל חודש יצאו בע"ה 2 דיסקים - ובסך הכול 1062 [אלף ששים ושתים] שיעורים. בכך יהיה ניתן בקלות לשמוע ולסיים כל הזוהר הקדוש אף בדרכים ובנסיעה.

מעתה כל בית המדרש גם כשאין להם מגיד שיעור יכולים ללמוד יחד את סדר הזוהר המחולק לשלוש שנים מתוך הסט החדש הנדפס בעשרה כרכים עם ביאור בצד, ובאותו זמן לשמוע [בטייפ] את השיעורים במשך 20 דקות בכל יום ולגמור את כל ספר הזוהר בשלוש שנים.

כל אב יכול להושיב את בנו מגיל שיעורים לקרוא וישמעו ויקראו כל יום 20 דקות יחד עם הדיסק, ובכך תוך שלש שנים יעשו סיום לכל הזוהר הקדוש, ויתקיים דברי הרשב"י ז"ע: "אמר להם רבי שמעון: 'כְּשִׁיחָהּ קָרוֹב לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ אֶפְלוּ נְעָרִים שְׁבַע עוֹלָם עֲתִידִים לְמַצֵּא נִסְתָּרוֹת שֶׁל הַחֻמָּה וְלְדַעַת עַל יְדוּ קְצָיִם וְחֻשְׁבוֹנוֹת, וּבְאוֹתוֹ הַיּוֹם תִּגְלֶה לְכֹל' (זוהר הקדוש פרשת וַיִּצְאָה יְהוָה קִיח).

התכנית מתנהלת על ידי "מפעל הזוהר העולמי",

מיסודו של כ"ק האדמו"ר מוהאלמין רבי שלום יהודה גרוס שליט"א

בשיתוף עם המגיד שיעור הגה"צ רבי אריה ברדה שליט"א.

הדיסקים יהיה ניתן להשיג בעז"ה אצל מגיד השיעור הגה"צ רבי אריה ברדה שליט"א,

טלפון: 054-4577956 וב"מפעל הזוהר העולמי".

כל השיעורים ניתן לשמוע גם בטלפון "קול הרשב"י" 0722-990055

ובטלפון "קול הזוהר": 0722-990044,

וכן ניתן להשיג כל ספרי הזוה"ק ב"מפעל הזוהר העולמי" רחוב נחל לכיש 24/8 בית שמש,

טל: 058436784 / פקס: 02-9951300

לימדו ושמעו בזוהר כל רגע, למנוע חבלי משיח וכל פגע, כהבטחת משה רבנו לרשב"י,

ובדא יפקון מגלותא.

מהיום, כל ילד קטן מגיל 9 יכול לגמור את כל ספר הזוהר הקדוש

ולזכות להיות אחד מבני עלייה מרואי פני המלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא,

אשרי יולדתו!!!

גם יזכה שמלך המשיח יראה באצבעו ויאמר "בזכותך הגעתי".

ניתן ללמוד מתוך הזוהר הקדוש שיצא כעת לאור (חודש טבת תשע"א) ב-10 כרכים מחולק לשלוש שנים, (ניתן לקבל במפעל הזוהר העולמי, וגם אצל "מלכות דוד" רחוב השומר 74 בבני ברק במחיר מסובסד, וכן במוקדים - כמפורסם ב"ערכה של שעה")

שַׁבַּת בּוֹ תְּשׁוּבָה

לקוט מספּר שְׂכַר וְעוֹנֵשׁ: - מְזוּהָר הַקְּדוּשׁ וְסִפְרֵי קִבְלָה ש"ס
וּמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי בַעַל שֵׁם טוֹב.

פּתח דבר

א. הצדיק אינו נותן שינה לעיניו ביום ובלילה עד **שמוכיח** הרשעים ומביאם שישבו בתשובה. (זוהר הקדוש, חלק א, כ:)

ב. אילו היו יודעים בני העולם **גודל השכר להחזיר חברו למוטב היו רודפים אחריו תמיד** כמו שרודף אחרי כסף וזהב. (זוהר הקדוש פרשת תרומה קכח, ב - קכט, א)

ג. מצוה שאתה רואה שבני אדם נוהגים בה קלות ראש ומעט המה שמקיימין אותה, הנה מצוה זו בודאי ממתנת ומצפה עד כי יבחר בה איש כשר וישר להזהר בה, ולעורר רבים על מצוה זו לקיימה באהבה לכבוד קוב"ה וכו'.

(זוהר הקדוש פרשת תרומה, קב הישר פרק ס"ד)

ד. כל מצוה שאין לה דורש ואין מי שיבקש אותה **תדרשנה** לפי שהיא כמת מצוה, ומצוה שאין לה רודפים **רדוף אחרי' לעשותה**, שהמצוה מקטרגת ואומרת כמה גרועה אנכי שנתעלמתי מכל וכו'.

אודה ה' מאוד בפּי, ובתוך רבים אהללנו, על כל החסד אשר עשה עמנו ששם חלקנו מיושבי ביהמ"ד, ועכשיו שזיכנו בעזרת השם יתברך לראות את הספרים הקודמים של שכר ועונש יוצאים לאור עולם, אשר הן בעודנו כמוס עמדי ראוהו חכמי לב - הן המה גדולי ישראל אשר שמו עליו עיניהם לטובה - ויהללוהו. וגם אצלו עלי ברכתם הטהורה דיהא רעוא דאימא מילתא דתתקבל, וספרים אלו יעלו על שלחנם של תלמידי חכמים באהבה וברצון, לזכותם במצוה הגדולה הלזו לקיים המצוות עשה של ואהבת לרעך כמוך על ידי הודעה לכל ישראל המצוות של שכר ועונש ובפרט בעניין תיקון פגם הברית, שהיא מצות עשה של תוכחה שמשה רבינו עליו השלום סידר על זה כל סדר דברים שבהם הוכיח לעם ישראל, וכמו שאנו רואים שבעל המחבר הקדוש בעל קב הישראל כתב בפרק ה'.

אי אפשר לקיים מצות ואהבת לרעך כמוך אם לא מודיע לחבירו ענין שכר ועונש

כתב בספר הקדוש קב הישר (פרק ה') וזה לשונו: ואהבת לרעך כמוך (דברים ו, ה), אמרו רבותינו זכרונם לברכה (תורת כהנים, פרשת קדושים, ד') זה הוא הפסוק, שהוא כלל גדול שבתורה. ואין לך אהבה יותר, כשרואה האדם דבר מגונה באחיו ישראל, שעושה איזה חטא ועוון, שצריך להוכיחו על זה, כי נשמתן של ישראל הן קשורין ודבוקין זה בזה. אבל הכלל הוא, שצריך האדם מי שהוא יודע ההרפתקאות והסיבות והעונשים שבאים לנשמת האדם אחר יציאת הנשמה מהגוף, צריך להודיע לחבירו, אולי על ידו יזכה חבירו גם כן ויעזוב דרכו הרשעה "ושב ורפא לו" (ישעיה ו, י).

רבינו הקדוש בעל המחבר ספר אור החיים הוכיח והחזיר בתשובה אנשים פשוטים

האור החיים הקדוש התעסק להחזיר אנשים פשוטים למוטב ולקרובם תחת כנפי השכינה כדמוכח מאוה"ח פ' בלק (כג, י) ראיתי אנשים וכו'. וגם דרשותיו סובבו על קוטב זה כדמשמע מהסכמת רבני ירושלים על ספרו ראשון לציזון: "נפלאים מעשיו מהדר אזכותא דרבים והן בפיו תוכחת מוסר משום אקרובי עם אלקי אברהם ליראה את ה' ורבים מעמי הארץ מתיידיים וכו'.

התועלת שבתוכחה וגודל השכר של המחזירים בתשובה על ידי התוכחה

בזוהר, פרשת תרומה, הוא מפליג מגודל השכר של המוכיחים ומזכים את הרבים, שמונעין את הרבים מן החטא ופועלין ארבעה דברים:

הערות

- א.** ואין לך אהבה יותר... שצריך להוכיחו על זה. ובזה מתבאר בטוב טעם דבריהם ז"ל, שואהבת לרעך כמוך הוא כלל גדול בתורה, כי האהבה הגדולה ביותר לחבירו הוא להוכיחו כשרואה בו איזה חטא, ולקרבו לעבודת ה' לקיים המצוות שבתורה.
- ב.** והסיבות והעונשים שבאים לנשמת האדם אחר יציאת הנשמה מהגוף, אם לא השלימה ותיקנה בעולם כראוי וכנכון. (יסוד יוסף, מאורי האש).
- ג.** אבל הכלל הוא... צריך להודיע לחבירו. כלומר, שלא יסתפק להוכיחו סתם, שאינו נוהג עצמו כשורה, אלא יודיע לו גם כן העונש על החטא שהוא נכשל בו, כי אולי על ידי זה יעזוב דרכו הרשעה ויזהר ביותר מלהכשל במ עו. (מאורי האש, לפי ביאור אשכנז).

ראשית - כי ידוע הוא, דהעולם נדון מחצה על מחצה, ועוון אחד מכריע בכף חובה לכל העולם, ומצוה אחת מכריעה לכף זכות; ועל ידי התוכחות, שהמוכיח מוכיח את הבריות, אם שב אחד מישראל בתשובה שלמה, נמצא, שעל ידו העולם נדון לכף זכות, ונמצא זכות הרבים תלוי בו.

הקדושה מתגברת

שנית - המוכיח מקיים מצות עשה: הוכח תוכיח וגו', ועל ידי התוכחה מתגברת הקדושה, והסטרא אחרא מוכרחת להיות נכנעת תחת יד הקדושה.

כבוד הקב"ה מתעלה ומתרומם

השלישית - גורם שכבוד הקדוש ברוך הוא מתעלה ומתרומם; ושכרו יהיה, שיזכה לראות בנים ובני בנים יראים ושלמים.

לאחר מותו מוליכין נשמתו למקומות ששום אדם אחר אינו זוכה הרביעי - כי לאחר מותו מוליכין את נשמתו בתליסר תרעי של עולמות העליונים, ולית מאן דימחה בידיה. ועליו נאמר: בריתי היתה אתו, החיים והשלום.

ועוד: שנוסף על שכרו שכר גדול מאד, והוא זה, כי מלאך אחד ושמו יהודעית, ממונה על נשמתן של המוכיחין לשמה, והוא מביא דיוקניה דההוא מוכיח, אשר הוא מזכה את הרבים בתוכחתו ומכריע את העולם מכף חובה לכף זכות.

ובשעה שמביא ההוא ממונה הדיוקנא ההוא, כדין מלכא קדישא מברך לההוא דיוקנא בכל ברכאן, דנתברך אברהם אבינו כד קריב עובדי עבודה זרה לעבודת הקדוש ברוך הוא, כמה דאת אמר: "ואת הנפש, אשר עשו בחרין". ומעלין לההוא דיוקנא בשבעין עלמין הגנוזים, דלא זכו בהו שום בר נש אחרא, חוץ מאן דמזכה רבים על ידי התוכחה.

על ידי כתיבת התוכחה בספר אין לחוש לביוש הרבים

עכשיו ראיתי מוכיחים חדשים, מקרוב באו, ועומדין ודורשים ברבים ומביישין את הבריות דרך פרט וכלל, ואינם יודעין את עונשן. וה'

נתן לי לשון למודים, שחברתי זה הספר, כדי שיקראו בו הבריות; ואין רוצה אני לבייש אותן ברבים, כי כל איש יודע מרת נפשו במה שעוות, ויוכיח לעצמו לתקן את הפשעים והחטאים. וכדי שלא יאמרו הבריות: אין הלומדים יודעים את מעשינו, ואין חשים לראות אותנו - דע, כי בכל קהלה וקהלה יש בני אדם, שיודעים בקלקולן של הבריות, אך מפני החנופה שגוברת אומרים: אוי לנו אם כך נאמר, ואוי לנו אם לא נאמר. לכן את אשר עם לבבי עשיתי וכתבתי קצת בדברי הגדה, שמושכין לבם של הבריות, ובדברי משל ומליצה; ואקוה לאל, שעל ידי הספר הזה מזכה אני את הרבים, וזכות הרבים יהיה תלוי בי. ואני מבקש מכל היודע לקרות בזה הספר, שישים דברי כחותם על לבו ועל זרועותיו, ויהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, ה' צורי וגואלי. (קב הישר פרק ק"א).

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע!

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבירו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
 - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זזה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זזה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. - ובזזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

[לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 0548436784, "מפעל הזוהר העולמי" שע"י מוסדות האלמין].

אור הזהר המחלק

הוצאה שביעית

תשרי שנת תשע"א לפ"ק

יצא לאור ע"י רבי שלום יהודה גראס כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

למוד הזהר הוא שלמות גדול אל הנפש

לד. למוד הזהר הוא שלמות גדול אל הנפש ואף על פי שאינו מבין. הלשון של הזהר לבד מסגל מאד. (רבי חנוך העניף מאלכסנדר, סדר הלמוד, אות ב')

התבות והדבור של זהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף ותברך

לה. התבות והדבור של זהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף ותברך. (רבי ישראל דוב מוילעזניק, שארית ישראל שער ההתקשרות, שער א' דרוש ה' מאמר ב')

על ידי למוד הזהר באשמורת יצאו ישראל מהגלות שדומה ללילה לו. אם זכה ילמד זהר באשמורת כי בזכותו יצאו ישראל מהגלות שדומה ללילה. (אור צדיקים ודרך סעדה לרבינו מאיר פאפיראש, סימן א' סעיף טו)

האדמור הזקן זכותו יגן עלינו אמן פוסק: בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזהר

לז. מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזהר אף שאינו מבין, כי מה אכפת ליה שאינו מבין אפלו הכי הוא סגלה. (רבי שניאור זלמן מלאדי, אדמור הזקן בעל התניא, מאמרי האדמור הזקן הקצרים 1 דף תקעא)

הלשון מסגלת לזכה הנשמה ולהאירה בזהר נפלא

לח. מי שלא זכה להבין, אפלו הכי, יקרא הלשון מפני כי הלשון מסגלת לזכה הנשמה ולהאירה בזהר נפלא. (רבי חיים הכהן, הנהגות טובות, אות מה)

כל אות בזהר הוא חדוש בפני עצמו

לט. כשלומד זהר יעין בכל מלה ומלה. כי כל אות הוא חדוש בפני עצמו. ודברים הנראים כפשט אינם אלא סוד. כי הזהר כלו אורה. (רבי חיים הכהן, הנהגות טובות, אות מו)

זהר השבת

**אָמַת שְׁמַקְבֵּל בְּיַדֵּנוּ שָׁגַם מִי שְׁלֵא יַדַּע כְּלוּם אָף עַל פִּי כֵן לְשׁוֹן הַזְהָר
מִסְגָּל לְזַכָּר הַנֶּפֶשׁ.** (רבי צבי אלימלך שפירא מדינוב, מהרצ"א, הוספות מהרצ"א, אות ט')

עַל יְדֵי הַזְהָר וּמָרֵן הָאָר"י יִתְחַדֵּשׁ לוֹ בְּכָל רִגַע אֹר חֲדָשׁ מִמָּשׁ עַד
שְׁנַעֲטָה מִמָּשׁ בְּרִיָּה חֲדָשָׁה

**מ. יִתְחַדֵּשׁ לוֹ בְּכָל רִגַע אֹר חֲדָשׁ מִמָּשׁ עַד שְׁנַעֲטָה מִמָּשׁ בְּרִיָּה חֲדָשָׁה עַל
יְדֵי הַזְהָר וּמָרֵן הָאָר"י.**

(רבי יצחק איזיק והנדה יחיאל ספרין מקומרנה, היכל הברכה דברים דף יא) כל אות ואות של ספר
הזהר וכתבי מרן של הרב חיים ויטאל... הם תקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים

**מא. כָּל אוֹת וְאוֹת שֶׁל סֵפֶר הַזְהָר וְכַתְבֵי מָרֵן שֶׁל הָרַב חַיִּים וַיִּטְאֵל הֵם
תְּקוּנִים גְּדוֹלִים לְנַשְׁמָה לְתַקֵּן כָּל הַגְּלִגּוּלִים.**

(רבי יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

טַעַם שֵׁם סֵפֶר הַזְהָר מִפְּנֵי הַשְּׁפָעַת הָאוֹר הַהוּא מֵהַזְהָר הָעֲלִיּוֹן, וְדַרְךְ
אוֹרוֹ מְשַׁפֵּיעִים בְּהַשְׁגָּחָה אֱלֹהִית כָּל הַמְתַּעֲסָקִים בּוֹ

**מב. וְלָזֶה הַסֵּפֶר יִקְרָא סֵפֶר הַזְהָר מִפְּנֵי הַשְּׁפָעַת הָאוֹר הַהוּא מֵהַזְהָר
הָעֲלִיּוֹן, וְדַרְךְ אוֹרוֹ מְשַׁפֵּיעִים בְּהַשְׁגָּחָה אֱלֹהִית כָּל הַמְתַּעֲסָקִים בּוֹ, שֶׁהִיָּה
אוֹר וְשַׁפַּע עֲלִיּוֹן מֵהַדַּעַת מְשַׁפֵּעַ בְּרִזֵּי תוֹרָה דְּהִיָּנוּ רִזֵּי וְסִתְרֵי תוֹרָה וְכוּ'
כִּיּוֹן שְׁנַשְׁפָּע מִשָּׁם אֶתְקַרֵּי הַחֲבוּר הַזֶּה סֵפֶר הַזְהָר, כְּלוּמַר שְׁנַשְׁפָּע מֵהַזְהָר
הַהוּא.**

(הרב משה קורדובר, הרמ"ק, דע את אלקי אביה, ב')

בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר צָרִיכִין לְלַמֵּד עִם תִּינּוּק בֶּן תִּשְׁעָה שָׁנִים סֵפֶר
הַזְהָר וְהַתְּקוּנִים

**מג. וְלוֹ עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר הֵיוּ לוֹמְדִין עִם תִּינּוּק בֶּן
תִּשְׁעָה שָׁנִים סֵפֶר הַזְהָר וְהַתְּקוּנִים לְהַגּוֹת בָּהֶם וְהִיָּה יִרְאֵת חֲטָאוֹ קוֹדֶמֶת
לְחַכְמָתוֹ וְיִתְקַיֵּם.** (רבי יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

הַר הַקְּדוֹשׁ מְעוֹרָר יוֹתֵר מִכָּל מַאֲמְרֵי חַכְמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה
מִד. לְשׁוֹן הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ מְעוֹרָר יוֹתֵר מִכָּל מַאֲמְרֵי חַכְמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה.
(מעשה איש למרן הגאון הקדוש בעל החזון איש זכר צדיק לברכה)

זהר על מעלת ושמירת השבת

וימים טובים

מספר "השבת והזוהר"

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ע

סעודת שבת

ועשרה דברים צריך אדם לעשות בסעודה: אחד - נטילת ידים. שני - לתקן שתי ככרות לשבת. שלישי - לאכל שלש סעודות, ולהוסיף מחל על הקדש. רביעי - להאיר את השלחן בנר, כמו שבארונה, שלחן בצפון ומנורה בדרום. וצריך הסבה, כמו שבארונה, הסבו - אחד מברך לכלם.

הוספה מחול על הקדש

ובשבת, בכל מלווי, צריך לאתוספא מחל על קדש, בין במאכליו ומשקיו, בין בלבושיו, בין בהסבתו, שצריך להתקין לו מסבה יפה, בכמה כרים וכסתות מרקמים מכל שיש בביתו, כמו שמתקין חפה לפלה, ששבת היא מלכה, והיא פלה. ולכן היו יוצאים בעלי המשנה ערב שבת לקדם את האורחת, והיו אומרים: באי כלה, באי כלה. וצריכים לעורר שירה וחדוה לשלחן אליה.

סעודת שבת

(ח"ג ער"ב, ב ר"מ)

ועשרה דברים צריך אדם למעבד בסעודתו. חד, נטילת ידים. תניינא לתקנא שתי ככרות לשבת. תליתאה, למיכל תלת סעודתין, ולאוספא מחול על הקדש. רביעאה, לאנהרא פתורא בשרגא. כמה דאוקמוה, שלחן בצפון, ומנורה בדרום. וצריך הסבה, כמה דאוקמוה הסבו אחד מברך לכלם.

הוספה מחול על הקדש

ובשבת, בכל מלווי, צריך לאתוספא מחול על הקדש, בין במאכליו, ומשקיו, בין בלבושיו, בין בהסבתיה. דצריך לתקנא ליה מסבה שפירא, בכמה פרים וכסתות מרקמן, מכל דאית בביתיה, כמאן דתקין חופה לפלה. דשבתא איחי מלבתא, ואיחי כלה. ובגין דא הוו נפקי מארי מתניתין ערב שבת לאקדמותי לארחא, והוו אמרי באי כלה באי כלה. וצריכין לאתערא שירה וחדוה לפתורה לגבה.

אם מלאה זו תרבה זו

ולא עוד, אלא דאית רזא אחרא. כגוונא דצריך לקבלא גבירתה, בכמה נהורין דשרגין בשבת, ובכמה עגונין, ולבושין שפירין, וביתא מתקנא, בכמה מאני דתקונא, בהסבה יפה לכל חד וחד. ובהאי תרדה ותקנא, נרמין דאשתארת שפחה בישא בחשוכא, ברעבון, בבכיה, בהספד. בלבושין אוכמין פארמלתא. דאי מלאה זו, תרבה זו.

גבירה קדושה

יצר טוב, מטרוניתא קדישא. מלכות הקדש דנחתא בשבת. בלילא מעשר ספירן. מעטרא בשבע שמהן שאינן נמחקין. בכמה מרכבות דחיוון. ובכמה תיילין ומשריין. ומלכא נפיק לקבלא בכמה משריין. ואשתארת יצר הרע שפחה בישא בחשוכא, פארמלתא בלא בעלה בלא מרכבות.

השפחה הרעה

ואלין דאתמר עליהו, למזבחין ולמקטריין למלכת השמים ולמזלות אשר לא צייתי, הוא פולחנא דשפחה בישא, דשלטא בערבי שבתות וערבי לילי רביעיות. מזה הוון אליו עבדין. הוון נטלין לבושין

אם מלאה זו תרבה זו

ולא עוד, אלא שיש סוד אחר. כמו שצריך לקבל את גבירתה בכמה אורות של נרות שבת, ובכמה עגונים ולבושים יפים, ובית מתקן בכמה כלים של תקון, בהסבה יפה לכל אחד ואחד, ובזאת החדוה והתקון גורמים שנשארת שפחה רעה בחשך, ברעבון, בבכיה, בהספד, בלבושים שחרים פאלמנה. שאם מלאה זו - תרבה זו.

גבירה קדושה

יצר טוב גבירה קדושה, מלכות הקדש שיורדת בשבת, כלולה מעשר ספירות, מעטרות בשבעה שמות שאינם נמחקים, בכמה מרכבות של חיות ובכמה חילות ומחנות. והמלך יוצא לקבלה בכמה מחנות, ונשא יצר הרע, השפחה הרעה בחשך, פאלמנה בלי בעלה, בלי מרכבות.

השפחה הרעה

ואלה שנאמר עליהם, למזבחים ולמקטרים למלאכת השמים ולמזלות אשר לא צייתי, היא עבודה של השפחה הרעה, ששולטת בערבי שבתות וערבי לילות רביעי, מה היו עושים אלה? היו לוקחים לבושים

אוכמין, וחסכאן נהורין, ועבדין
הספדא בלילי שבתות בדי
לאשתתפא בהדה כמה דאיהי שריא,
בי (קהלת ז) גם זה לעומת זה עשה
האלהים.

צער השכינה

בתר דחאבו ישראל, ואתחרב בי
מקדשא, אתמר בשכינתא
אימא קדישא, (איכה א) איכה ישבה
בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה,
ומכבין בליל תשעה באב נהורין
ושרגין, ועבדין הספד, ונתבין פאבלים
לאשתתפא בדוחקא דשכינתא. בגין
דאינון גרמו לה כל ההוא תבירו.

שלחן שבת

חמשאה, כוס דויכלו. שתיתאה,
למהוי על פתורא מלי
דאורייתא. שביעאה, לארכאה על
פתורא, בגין דעגיים ייתון על
פתוריה. תמינאה, נטילת ידים במים
אחרונים. תשיעאה, ברפת המזון.
עשיראה, כוס דברכה. וצריך
לאחורא עלייהו, ולתקנא לון ברזא
קדישא, דאיהי בלולה מעשר ספיראן,
ואיהו פתורא דקודשא בריך הוא,
מספרא דגבורה. ובגין כך אוקמוה
רבנן, שלחן בצפון.

צער השכינה

אחר שחטאו ישראל ונחרב בית
המקדש, נאמר בשכינה האם
הקדושה, (איכה א) איכה ישבה בדד
העיר רבתי עם היתה כאלמנה,
ומכבים בליל תשעה באב אורות
וגרות, ועושים הספד ויושבים כמו
אבלים, להשתתף בצער השכינה,
משום שהם גרמו לה כל אותו
השבר.

שלחן שבת

חמישי - כוס של ויכלו. ששי -
להיות על השלחן דברי תורה.
שביעי - להאריך על השלחן כדי
שעניים יבאו לשלחנו. שמיני -
נטילת ידים במים אחרונים. תשיעי
- ברפת המזון. עשירי - כוס של
ברכה. וצריך לחזר עליהם ולתקנם
בסוד קדוש, שהיא כלולה מעשר
ספירות, והוא השלחן של הקדוש
ברוך הוא מצד הגבורה, ולכן
פרשוה רבותינו שלחן בצפון.

זהר
השבת

כבוד השבת

(תקוני זהר פ"ה, א)

מחול עליה אתמר (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך, נעל מטונף דטפה סרוחה, פי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, דא שבת, ועליה אמרת שכינתא פשטתי את פתנתי איכבה אלפשנה, רחצתי את רגלי איכבה אטנפם (שיר ה א), ובגין דא צריך בר נש בשבת לשנויי בלבושין בשרגא במאכלין, וצריך למהני מוסיה מחול על הקדש, וכל המוסיה מוסיהו ליה נפש יתירה בשבת, וכל הגורע גורעין ליה תהיא נפש יתירה חס ושלום.

כבוד השבת

על הטחול נאמר של נעליך מעל רגליך, נעל מטונף של טפה סרוחה, פי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, זה שבת, ועליו אמרת השכינה פשטתי את פתנתי איכבה אלפשנה, רחצתי את רגלי איכבה אטנפם, ומשום זה צריך אדם בשבת לשנות בלבושים, בנר ובמאכלים, וצריך להיות מוסיה מחול על הקדש, וכל המוסיה מוסיהו לו נפש יתרה בשבת, וכל הגורע, גורעים לו אותה נפש יתרה חס ושלום.

רחיצה

כשונכנסת

השבת

(ח"ב ר"ד, א)

כד עאל שבתא, אצטריכו אינון עמא קדישא לאסתאה גרמניהו משמושא דחול, מאי טעמא. בגין דבחול, רוחא אחרא אזלא ושטיא ושרא על עמא. וכד בעי בר נש לנפקא מן תהוא רוחא, ולאעלא ברוחא אחרא קדישא עלאה, בעי לאסתאה גרמיה, למשרי עליה תהוא רוחא עלאה קדישא.

רחיצה כשונכנסת השבת

כשונכנסת שבת, צריכים אותו עם קדוש לרחץ עצמם משמוש החל. מה הטעם? משום שבחל רוח אחרת הולכת ומשוטטת ושוה על העם, וכשרוצה אדם לצאת מאותה רוח ולהפנס ברוח אחרת קדושה עליונה, צריך לרחץ עצמו כדי להשרות עליו אותה רוח עליונה קדושה.

הַשַּׁבָּת בְּיִשְׂרָאֵל כְּהַלְכָתָהּ

יצא לאור ע"י

האדמו"ר מהאלמין שליט"א בשנת תשמ"ב

לב. יש אומרים דדין מחלל שבת בפרהסיא גם בפרסום בעלמא סגי גם בפחות מעשרה (פלתי בשם רמב"ם ומרדכי ושאלות ותשובות מהרי"א יורה דעה סימן ב) ועל כל פנים בידוע לעשרה אין להקל (דעת תורה סימן ב סעיף קטן ל' ביורה דעה, ומנחת שבת ע"ב ט"ו).

לג. המחלל שבת הרי הוא רחוק מן החיים ונסגר לפניו הפתח להפגס לעולם הבא, (מנחת שבת ע"ב י"ח בשם מדרש).

לד. מקום אחד יש בגיהנם לאלו שמחללין שבת פיון שהוא הדליק גר קדם זמנו ממנה יש בגיהנם שבמוצאי שבת מדליק תחלה אותו מקום ואומר "מקום זה הוא של פלוני" וכל הרשעים שבגיהנם עוזרים לו להדליק אותו מקום (זהר הקדוש במדבר רמ"ו).

פרק א

ענין המחלל קדשת השבת

מש"ס, ומדרשים, זהר הקדוש, והפוסקים

א. רשב"י כד הוה חמי לאימי משתעיא סגין בשובתא הוה אמר לה אימא שובתא היום (ירושלמי שבת ט"ו, ג).

ב. נשים מתות ילדות בעון שמכבסות צואת בגיהם בשבת (שבת ל"ב).

ג. בעון חלול שבת חיה רעה רבה, ובהמה כלה, ובני אדם מתמעטין (שבת ל"ג).

ד. אין הדלקה מצויה אלא במקום שיש חלול שבת (שבת קי"ט).

ה. לא חרבה ירושלים אלא בשביל שחללו בה את השבת (שם).

ו. מקבלין קרבנות מפושעי ישראל כדי שיחזרו בתשובה חוץ מן המומר, והמנסד יין, והמחלל שבת בפרהסיא, אלמא עבודה זרה ושבת פי הדדי נינהו (עירובין ס"ט).

זהר השבת

- ז. שַׁבַּת חמירא וְלֹא אֶתִי לזלזולי בָּהּ (ביצה ל"ו).
- ח. בְּעָרְב שַׁבַּת לֹא הָיוּ מִתְעַנְּוּ מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבַּת קָל וְחֹמֶר בְּשַׁבַּת עֲצֻמָּה (תענית כ"ז).
- ט. יְכוּל יִהְיֶה כְבוֹד אָב וְאִם דּוּחָה שַׁבַּת, תִּלְמוּד לֹא מֵרֵאשִׁית אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֵת שַׁבַּתִּי תִשְׁמְרוּ א (יבמות ה:).
- י. לִירָאָה אֶת ד' אֱלֹקֶיךָ כָּל הַיָּמִים אֲלוֹ שַׁבָּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים (יבמות צ"ג).
- יא. הַמְּטִיל אֵימָה יִתְּרָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ סוֹף בָּא לְחַלּוֹל שַׁבַּת (גיטין ו:).
- יב. בְּהֵי תִלְתַּת מַיְלֵי נְחֹתֵי בַּעֲלֵי בְתִים מִנְּכֹסֵיהוֹן, דְּסִיְרֵי נְכֹסֵיהוֹ בְּשַׁבָּתָא, וְדִקְבָּעֵי סְעוּדַתֵּיהוֹ בְּשַׁבָּתָא בְּעֵידָן בֵּי מִדְרָשָׁא (גיטין ל"ה:).
- יג. נִהַר סַמְבִּטְיוֹן מוֹכִיחַ עַל שְׁמִירַת הַשַּׁבַּת (סנהדרין ס"ה:).
- יד. חֲסִידִים הֶרְאִישׁוּנִים לֹא הָיוּ מְשַׁמְשִׁין מְטוֹתֵיהֶן אֶלָּא בְּרַבֵּיעֵי בְּשַׁבַּת, שְׁלֹא יְבוֹאוּ נְשׁוֹתֵיהֶן לְיַדֵּי חֲלוּל שַׁבַּת (גדה ל"ח:).
- טו. כָּל מִי שְׂאִינוֹ מְשַׁמֵּר אֶת הַשַּׁבַּת אֲצַלְכֶם [בְּעוֹלָם הַזֶּה] בְּרִצּוֹנוֹ כָּאֵן הוּא מְשַׁמֵּר אוֹתוֹ בְּעַל כְּרַחוּ (בראשית רבה י"א י:).
- טז. אִם יְבוֹאוּ עִפּוּ"ם וְיֹאמְרוּ לָכֶם לָמָּה אַתֶּם עוֹשִׂים אֶת יוֹם הַשַּׁבַּת, אָמְרוּ לָהֶם רְאוּ שְׂאִין הַמֶּן יוֹרֵד בְּשַׁבַּת (שמות רבה כ"ה ט"ו).
- יז. אָמַר הַמֶּן אִם אַתָּה מְבַקֵּשׁ לַעֲקוֹר אוֹתָם [יִשְׂרָאֵל] עַקוֹר אֶת הַשַּׁבַּת וּבִטַּל אוֹתָהּ וְאַחַר כֵּן אַתָּה מְכַלֶּה אוֹתָם (אסתר רבה ז).
- יח. טוֹר שְׁמַעוֹן חָרַב מְשׁוּם שֶׁהָיוּ מְשַׁחֲקִין בְּכַדּוֹר בְּשַׁבַּת (איכה רבה ב ג).
- יט. חֲלוּל שַׁבַּת אֶחָד מִג' עוֹנוֹת שְׁמַגְלִגְלִין בָּהֶם עַל עוֹשִׂיהֶן אֶת כָּל הָעוֹנוֹת (מדרש תנאים דברים ה).
- כ. לֹא חָרְבָה יְרוּשָׁלַיִם עַד שֶׁהֶעֱלִימוּ עֵינֵיהֶם מִן הַשַּׁבַּת (מדרש תנאים דברים ה).
- כא. הַמְּחַלֵּל שַׁבָּתוֹת אַף עַל פִּי שֵׁישׁ בִּידוֹ תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא (אבות דרבי נתן פרק כ"ו).
- כב. אִם חֲלַלְתֶּם הַשַּׁבַּת מַעֲלָה אֲנִי עֲלִיכֶם כְּאִלּוּ חֲלַלְתֶּם כָּל הַמִּצְוֹת (מדרש רבה שמות פרק כ"ה).
- כג. הַמְּחַלֵּל אֶת הַשַּׁבַּת מַעֲדִיד לְפָנָי מִי שְׂאֵמֶר וְהָיָה הָעוֹלָם שְׁלֹא בָּרָא עוֹלָמוֹ בְּשֵׁשֶׁה יָמִים וְלֹא נָח בְּשַׁבְּעֵי (מכילתא פרשת יתרו).
- כד. הַמְּחַלֵּל הַשַּׁבַּת מְאָכִילִין אוֹתוֹ גְּחֹלֵי רְתָמִים (פענח רזא).

ספורי הזהר

מספר "השבת והזוהר"

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ע

נח דף no ע"א

אם יסתר איש במסתרים

רבי חייא פתח ואמר, (ירמיה כג) אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה'. כמה הם בני אדם אטומי לב וסתומי עינים שלא משגיחים ולא יודעים בכבוד רבונם, שפכתוב בו הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא. איך רוצים בני אדם להסתתר מחטאייהם ואומרים מי רואנו ומי יודענו, וכתוב (ישעיה כט) והיה במחשך מעשייהם. לאן יחבאו מפניו?

למלך שפנה פלטרין ועשה תחת הארץ מחלות נסתרות. לימים מרדו בני הארמון במלך. הקיף [צער] עליהם המלך בגיסות. מה עשו? נכנסו והחביאו עצמם תחת נקבי המחלות. אמר המלך, אני עשיתי אותם, ומלפני אתם רוצים להתחבא? זהו שפכתוב אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה'? אני הוא שעשיתי מחלות ועשיתי חשך ואור, ואתם איך תוכלו להתחבא מלפני!

פתח ואמר (ירמיה כג) אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יי. כמה אננו בני נשא אטימי לבא וסתומי עינין דלא משגיחין ולא ידעין ביקרא דמאריהון דכתיב ביה הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא. היו בעון בני נשא לאסתתרא מחובייהו ואמרי מי רואנו ומי יודענו. וכתוב, (ישעיה כט) והיה במחשך מעשייהם. לאן יתטמרון מקמיה.

למלכא דבנה פלטרין ועבד תחות ארעא טמירין פצירין. ליומין מרדו בני פלטרין במלכא אסחר (אצער) עליהו מלכא בגייסוי. מה עבדו עאלו וטמירו גרמיייהו תחות נוקבי פסירין. אמר מלכא אנא עבדית לון ומקמאי אתון בעאן לאתטמרא, הדא הוא דכתיב אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יי. אנא הוא דעבדית נוקבי פסירין ועבדית חשוכא ונהורא ואתון איך יכלין לאתטמרא קמאי.

הרשב"י קבע: בספר הזוהר יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים

זוהר השבת

סגולת הקרבנות

וירא דף ק ע"ב

רבי פנחס פתח פתח פסוק שכתוב
(במדבר יז) והנה החל הנגף בעם,
וכתוב ויאמר משה אל אהרן קח את
המחטה וגו', וכתוב ותעצר המגפה.
כתוב כאן מהר, וכתוב שם מהרי
ש'ש סאים. מה להלן קרבן להנצל,
אף כאן קרבן להנצל.

אמר רבי פנחס, פעם אחת הייתי
מהלך בדרך ופגשתי את אליהו.
אמרתי לו, יאמר לי מר דבר שמועיל
לבריות. אמר לו, ברית גזר הקב"ה,
ונכנסו לפניו כל המלאכים ש'ממנים
להזכיר חטאי האדם, שבזמן שיזכירו
בני אדם הקרבנות שצוה משה, ומכון
לבו ורצונו בהם - שפלים זכירו אותו
לטוב.

ועוד, בזמן שיארע מות בבני
אדם, הברית נגזרה, והפרוז עובר על
כל חילות השמים, דאם יעלו בניו
בארץ בבתי כנסיות ובבתי מדרשות
ויאמרו ברצון נפש ולב ענינים של
קטרת בשמים שהיו להם לישראל,
שיתבטל המות מהם.

רבי פנחס פתח קרא דכתיב,
(במדבר יז) והנה החל הנגף בעם
וכתיב ויאמר משה אל אהרן קח את
המחטה וגו' וכתוב ותעצר המגפה.
כתיב הכא מהר וכתוב התם מהרי
ש'ש סאים. מה להלן קרבן
לאשתזבא אף כאן קרבן לאשתזבא.

אמר רבי פנחס זמנא חדא הוינא
אזלי בארחה וערעית ביה באליהו,
אמינא ליה, לימא לי מר מלה
דמעלי לבריינא, אמר ליה, קיים
גזר קדשא ברין הוא ועאלו קמיה
כל אליו מלאכיא דממנו לאדפרא
חובי דבר נש, די בעדנא דיזכרון בני
אנשא קרבניא דמני משה ושוו לביה
ורעותיה בהו, דכלהו יזכרון ליה
לטב.

ועוד בעדנא דיערע מותנא בבני
אנשא, קיימא אתגזר וכרוזא אעבר
על כל חילא דשמיא דאי ייעלון
בנוהי בארעא בבתי כנסיות ובבתי
מדרשות ויימרון ברעות נפשא ולבא
ענינא דקטרת בוסמין דהוו להו
לישראל, דיתבטל מותנא מנייהו.

- ◆ לע"נ מור אבי ועטרת ראשי גורג' - שמואל בן מאיר ו-ג' ואהר
- ◆ לרפואת מרת אמי ועטרת ראשי רבקה בת טאוס לאורך ימים ושנים טובות
- ◆ להצלחת יצחק בן רבקה וברכה אפרת בת שולמית בכל עניניהם,
- ובעיקר שנזכה לראות בנים ובני בנים צדיקים ויראי שמים אמיתיים, יראה פנימית טהורה.
- ◆ ובמיוחד להצלחת יעל בת ברכה אפרת בכל עניניה, אמן

בְּעִיר קְרֵאקָא

ספור בְּהַמְשִׁכִּים מְשֵׁנֵי בְּעַלֵי תְּשׁוּבָה בְּעִיר קְרֵאקָא

הַחֲתָן לֹוֹמֵד

פַּעַם חָזַר אָחַד מֵהַשְּׂתַתְּפִים מְנֹסִיעָה מִסְחָרִית בְּעֲצוּמוֹ שֶׁל הַחֹרֶף. וּבְהִיּוֹתוֹ עֵיף מֵהַדְּרָה וְקוֹפֵא מְקוֹר, נִכְנָס בְּלִי מִשִּׁים לְאָחַד מִמְּחַדְרֵי הַבַּיִת, מְקוֹם שֶׁם יֹשֵׁב חֲתָנוֹ הַצָּעִיר עַל יַד שְׁלֶחַן עֲמוּס סְפָרִים וְלִמַּד בְּהִתְמַדָּה. הוּא הִשְׁתַּתְּהָ בַּחֲדָר כְּדֵי לְהִתְחַמֵּם וְתוֹךְ כְּדֵי כֶּן נִמְשָׁךְ כְּבַחְבְּלֵי קָסֵם אַחֲרֵי נִגּוֹן הַגְּמָרָא הָעֶרֶב, שֶׁהִשְׁתַּתְּפָה בַּחֲלָל הָאוֹיֵר, בְּקוֹלוֹ הַדָּק וְהַצְּלוּל שֶׁל חֲתָנוֹ עַל-הַיָּמִים, בְּנִעְיָמָה לְבַבִּית, שֶׁהִקְסִימָה אוֹתוֹ כָּל כְּלוֹ.

לְפַתַּע הוּא שׁוֹמֵעַ מִבֵּין צְלִילֵי הַמְּנַגֵּינָה, קִטְעֵי מַאֲמָרִים שֶׁחֲתָנוֹ מְשַׁנֵּן מֵתוֹךְ הַסְּפָרִים:

”האזכל חלב או בשר טרפה חיב כרת! על עברה זו אפטר לכפר ע” תשובה, אך אם לא עשה תשובה הריהו נכרת מהעולם ואינו מגיע למחצית שנותיו, ברם גם מיתה אינה מעבירה את העוון כליל, והוא חיב לרדת לגיהנום ולהשרף במדורים השונים כדי להטהר מהחטא ולזפות לכפרה מלאה”.

”במה דברים אמורים?” המשיך החתן, ”אם אכל את המאכלות האסורות בשוגג, בלי כונה, אבל אם חטא במזיד וגם החטיא את האחרים טרפות בודון, הרי גם התשובה אינה מועילה, אין לו חלק לעולם הבא ואינו קם בתחית המתים. הוא נדון להקלע בכף הקלע לנצח נצחים! גיהנום כלה והם אינם כלים...”

הרהורי חרטה

זעזוע עמוק עבר בלבו של החותן הבור והעם הארץ, מאכיל הטרפות, בהאזינו לדברים שחתנו צטט מתוך הספרים הקדושים, הוא שקע בכרסה כשפניו סמוקים מרב בושה, והרהורים כבדים מלאו את מחו, הוא התחיל לתאר לעצמו מה צפוי למאכיל טרפות כמוהו כשיבוא בפני בית דין של מעלה, יורידו אותו לאתרו לשאול תחיתות כדי להצלות לנצח באש הגיהנום. תשובה אינה קימת בשבילו, גם לאחר ביאת המשיח, כאטר כל המתים, ואפלו הרשעים והפושעים (שכבר מרקו את עוונם) יקומו מקבריהם בתחית המתים, אבל הוא יוסיף להקלע ללא הרף בכף הקלע. אש הגיהנום תכלה, ואלו הוא, ימשיך להיות נדון ליסורי תפת לעולמי עולמים.

אימה חשכה ירדה עליו, הוא הרגיש שמרתו נשפכת בקרבו ונפשו מרה עליו מאד, הוא קם מכרסתו בפיק ברפים וברגלים כושלות ונכנס למעונו, כשהוא נמצא על סף התמוטטות.

אשתו כמעט הכתה בהלם למראה דמותו השבורה והרצוצה. פני הקצב שלו, שזרחו תמיד באדמימות שופעת בריאות, היו עתה חורים כסיד וחרושים קמטי אימה ומועקה, הוא הפיל את עצמו על הספה, עם הפנים למטה, ופרץ בבכי מר, צמרמרת עברה בכל גופה לשמע בכיו. הקולות פרצו מפיו בצרימה אימה כמו מתוך גרונו של פר שחוט.

”מה קרה לך?” שאלה אשתו כשהיא רועדת מפחד, ”מדוע אתה כל כך בוכה?”

אולם היא לא קבלה כל מענה. הוא המשיך לבכות ולילל ללא הרף, נחלי דמעות זרמו מעיניו, והוא הלם בשני אגרופיו עד שמחו חשב להתפוצץ. הוא צעק בלי הפסק: ”אוי לי ואוי לחיי!!!”

השתף מרגיע

האשה רצה לקרוא לשתף, אולי הוא יצליח להציל מפיו מה קרה, השתף בא ברצה וגם הוא נדהם למראה שתפו, השרוע על הספה, מטיח אגרופיו בראשו, ומשמיע יללות כשל חיה פצועה.

”מה ארע לך?” הפגיע בו השתף בטלטלו את כתפיו, ”אמר מלה!! האם מישהו שדד אותך? האם הסתבכת בענייני כספים? אל דאגה! נוכל לעמוד בך... יש לנו מספיק...”

גם אשתו נסתה שוב לדובב אותו בהרעיפה עליו במתק לשון דברי הרגעה מרככי לב:

”הרי לא חסר לנו שום דבר: נתברכנו ב”ה בעשר, כבוד, גדלה, וכלות לשם ולתפארת! דירת פאר עם כל המותרות שאין כמוה בכל העיר! האנשים הנקבדים ביותר גאים להיות מבאי ביתנו, אוכלים אצלנו ומבלים אצלנו, ואף מקבלים אצלנו את התרומות הגדולות ביותר למוסדות ולמטרות צדקה... אם כן, מדוע נפלת פתאם לתוך תהום כזה של יאוש ושברון לב?” עברה שעה ארכה עד שמאכיל הטרפות יכל להרגע ולהפסיק את בכיו, כשהרים את פניו היה קשה להכירו. הוא רמז לאשתו שתצא מהחדר, הוא רוצה להמתיק סוד עם שתפו. באשר יצאה אשתו מהחדר והוא נשאר לבדו עם חברו לפשע, פרא מחדש בבכי תמרורים ללא הפוגות, הוא הרעיד כל גופו אחוז עוית ומתפתל ביסורים, והיה נדמה שהנה יתקף אותו השבץ... השתף הסתכל במחזה כשהדם קופא בעורקיו, וצפה בכליון עיניו לשמע מלה כלשהי שתבהיר את סבת הבכי האים הזה.

לבסוף הצליח מאכיל הטרפות במאמצים מרבים להתגבר על התקפת היגון ולשלט קצת על עצמו, ובגיסו את שארית כחו, לחש לעבר שתפו: ”אנא תמוך בי, ונצא לגן... גלג הרחק הרחק, כדי שאף אחד לא יקשיב לשיחתנו...”

השנים יצאו לגן הנאה והמטפח, שהשקע בו הון רב, ואשר היה נושא לקנאה גם בין הפריצים העשירים ביותר, הם נכנסו עמק לתוך חרשת עצים צפופים, ושם מצא מאכל הטרפות את לשונו:

(המשך יבוא בעז"ה)

ספר

מזכה הרבים בהלקתה

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ס
 גודל מעלת שכר המזכה את הרבים
 מש"ס, זוהר הקדוש ספרי קבלה ומדרשים, ספרי מוסר ועוד, ובכלל זה מי שמדפיס ספרים להזייר את
 הרבים, או שנותן כסף להדפיס

חבר אני לכל אשר יראוך (תהלים קי"ט, ס"ג)

"מענות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות" - זה שנמנו חבריו לדבר מצוה ולא נמנה עמהם.

הרי שמו הדין הוא, שצריך להמנות עם חבריו לדבר מצוה, ואם אינו נמנה עמהם הרי זה חסרון שלא יוכל שוב להמנות.

וזאת הרי כל אחד ואחד מאתנו יש בכחו להמנות ולהיות ממזכי הרבים כל אחד בחלק השיף לו והראוי לו: הרב בהשפעתו הגדולה, העשיר בעשרו והדל בזמנו וכו' ויחד להיות נמנים לחבורה אחת להצלת הרבים ומזכי הרבים. וכל אחד יש לו בכחו חלק אחד שיכול לעזר בזה מי בדבר גדול ומי בדבר קטן ולהיות לכל הפחות נטפל לעושי מצוה וכמאמרם ז"ל: (מכות ה) הנטפל לעושי מצוה פעושי מצוה, (והוא הדיו להפך).

אין שעור וערך לגדל שכר האדם המזכה נפשות ומקרבו לתורה
 בעלי תורה היראים והחרדים לדבר השם שחלים ומזדעזעים מפני כבודו יתברך מטל עליהם להשגיח על עוברי רצונו יתברך, להדריכם בדרך הישר עד כי ישובו מדרךם הרעה לעבודתו יתברך.

והענין מבאר בזהר הקדוש פרשת תרומה (דף קכ"ט) דאין שעור וערך לגדל שכר האדם המזכה נפשות ומקרבו לעבודתו יתברך, כי הפרוז יוצא בקול גדול ואומר עליונים ותחתונים אסהידי סהדינתא, מאן הוא דבורא נפשות ומזכה לחיביא ההוא שפטר מלכות בראשו ההוא ראוי לעלות השתא קמי מלכא דהא מלכא ומטרוניתא שאלו עליה, כדיו אדמו תרין סהדין מאינון עיני ה' דמשטטי בכל עלמא וקיימין בתר פרגודא וסהדין סהדינתא דא, ואמרי הא אנו סהדין על פלניא בר פלניא דמזכה רבים ומסירים מדרךם המקלקל, זכאה חולקיה דהא אבוי נזכר בגינו לטובה, דא איהו עביד לתתא נפשאן דחיביא דהוו מסטרא אחרא, כדיו אתיקר קב"ה בחודא שלימתא, ביה שעטא אדמו חד ממנא דאיהו גזברא על דיוקנין דצדיקיא ברזא דשמושא דאתוון דאתקרי ברזא יהודיע"ם בכתרא דשמושא דשמא קדישא, ורמיז קודשא ברך הוא להווא ממנא ואייתי דיוקניה דהווא בר נש דעביד נפשאן דחיביא וקאים ליה קמי מלכא ומטרוניתא, ואנא אסהדנא עלי שמיא וארעא דבההיא שעטא מסרין ליה להווא דיוקנא, דהא לית לך כל צדיקא בהאי עלמא

דְּלָא חֲקִיק דְּיוֹקְנֵיהּ לְעֵילָא תַחֲוֹת יָדָא דְּהֵהוּא מְמַנָּא, וּמְסַרְיֵן בְּיַדֵּיהּ ע' מִפְתָּחוֹן דְּכָל גְּנֻזָּיָא דְּמֵאֲרִיָּה בְּהוּ, כְּדִין מְלַפָּא בְּרִיָּד לְהֵהוּא דְּיוֹקְנָא מְכַל בְּרַכְּאוֹן דְּבְרִיָּד לְאַבְרָהָם כְּד עֵבִיד נְפִשְׁאוֹן דְּחִיבְיָא שְׁהֵיָה מְגִיר גְּרִים וּמְקַרְבֵּן תַּחַת כְּנָפֵי הַשְּׁכִינָה, וְקַב"ה רְמִיז לְד' מִשְׁרָן עֲלָאִין וְנִטְלִין לְהֵהוּא דְּיוֹקְנָא וְאֶזְלֵי עִמִּיהּ וְאִיהוּ עָאל לַע' עֲלָמִין גְּנִיזִין דְּלָא זְכִי בְּהוּ בַר נֶשׁ אַחְרָא בַר אֵינוֹן גְּנִיזִין לְאֵינוֹן דְּעֵבְדֵי נְפִשֵׁיהוֹן דְּחִיבְיָא, וְאֶלְמָלִי הוּוּ יְדַעוּ בְּגֵי נֶשׂא כְּמָה תוֹעֲלֵתָא וְזָכוּ זְכָאָן בְּגִינֵיהּ כְּד זְכוּ לְהוֹן, הוּוּ אֶזְלֵי אֲבַתְרֵיָּהוּ וְרַדְפֵי לוֹן כְּמָאן דְּרַדַּף בְּתַר חֵייוֹ, מִסְכְּנָא זְכִי לְבְּגֵי נֶשׂא בְּכְמָה טְבָאָן בְּכְמָה גְּנִיזִין עֲלָאִין לָאו אִיהוּ כְּמָאן דְּזְכִי בְּחִיבְיָא, מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי, אֶלָּא מָאן דְּמִשְׁתַּדֵּל בְּתַר מִסְכְּנָא אִיהוּ אֲשֻׁלִים חֵייוֹ לְנְפִשֵׁיהּ וּגְרִים לִיהּ לְאַתְקִימָא וְזְכִי בְּגִינֵיהּ לְכְמָה טְבָאָן לְהֵהוּא עֲלָמָא, וּמָאן דְּמִשְׁתַּדֵּל בְּתַר חִיבְיָא אִיהוּ אֲשֻׁלִים יְתִיר, עֵבִיד לְסִטְרָא אַחְרָא דְּאֶלְהִים אַחֲרִים דְּאַתְפְּיָא וְלָא שְׁלֵטָא וְאֶעֱבַד לִיהּ מִשְׁלֹטְנֹתִיהּ, עֵבִיד דְּאֶסְתַּלַּק קוּב"ה עַל כּוֹרְסֵי יְקָרִיָּה, עֵבִיד לְהֵהוּא חִיבָא נְפִשָׁא אַחְרָא, זְכָאָה חוֹלְקִיָּה. עַד כָּאן לְשׁוֹן זְהָרָה, אֲשֻׁרֵי לוֹ וְאֲשֻׁרֵי חֲלָקוֹ אֲמֹן סֵלָה וְכוּ יְהִי רְצוֹן.

(אור צדיקים).

אור הזוהר

ערכה של שעה

עלון 33
תשרי תשע"א

בי לא תשכח מפי זרעו

הקליטור אוניברסיטת הווהר - וכו' 12.000 ספרים דיגיטליים שמימינו כמכשירים ותמונות ועוד

מילא זמני יחיד וזמני כפול יחיד יחידים כפי שיש להם

קול הזוהר

748 לכנס 248
054-843-6784

רוצה להיות מיליונר בעו"ה?

לימוד שעה אחת זוהר בשבת
שווה 100 מליון שנה תורה

לקבלת הספרים ערכה של שעה, גדולי ישראל והוזהר, תיקוני זוהר היומי, ועוד, חניכם!

פקס 02-995-1300

מופעל הזוהר העולמי

רחוב נוף לים 24/א רמת בית שמש

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

מפעל הזוהר העולמי

אגרות הזיהר

בו נקבצו חלק ממכתבי ברכה עדיד וחזק שנתקבלו במערכת מפעל הזיהר העולמי מהתרשמותם של גדולי וחכמי דורנו ובני תורה נכבדים לומדי זהר הקדוש תוכנן אור מבהיק על התועלת הגדולה של התעוררות בלמוד ספר הזיהר הקדוש בכל קצוות תבל לזקנים עם נערים

הקדמה

בספר זה נקבצו קרוב למאה מכתבי ברכה ועדיד מגדולי וחכמי דורנו ובני תורה נכבדים שליט"א, ידידי ותומכי "מפעל הזיהר העולמי" שע"י חברה מזכי הרבים העולמי, הדורשים ומבקשים בהפצת הזיהר הקדוש על מנת לפרסם ולהרבות כבוד הזיהר. - אגרות תהלה הללו מרבני גאוני וצדיקי זמננו, ד' יאריה' ימי כלם בטוב ובנעימים, נדפסו לדעת ולהראות שאמנם עדין ב"ה חי וקיים אתנו מחנה גדול של יראי השם הלומדים תורת הרשב"י ומחפשים את האמת וחפצים לזכות את ישראל ולהחיש הגאולה למען כבוד שמים. הרבנים הגאונים והצדיקים שליט"א הרשומים במכתבים הללו, מוכיחים לנו איך שכלם דבקים בדעת האלף גדולי ישראל (שנדפסו באור הזיהר) ומאשרים עצמם חזקה וישרה שהיא היא היתד הנאמן היחידי לגאולת עם ישראל על ידי הפצת הזיהר הקדוש.

ענג כפול ושמחה מרבה לחזות ולראות איך שמאות אלפי ישראל מתארגנים למפעל הזיהר העולמי, וחרתו על דגליהם "בלתי לד' לבדו" (ראה בספר הרמח"ל והזיהר) ובדגל הזה דוגלים על ערי ישראל ומתריעים בקול חוצב להבות אש "מי לה' אלי", ומתקבצים סביבם בכל תפוצות ישראל יראי ה' שנסארו לפליטה שישנם עדין בדורנו דור עקבתא דמשיחא החפצים באמת להתקרב לרשב"י זי"ע ועושים קבוצ ורבוץ ופעלים להקים שעורים בארץ, ובכל העולם כולו, והמוני ישראל קדושים, פועם בלבם זיקת יהודי, ונמשכים בעבותות אהבה אחריהם לרגל ההכרה כי האמת נר לרגלם ואין שמים לב כלל וכלל לחצים ובליסטראות הנזרקים למולם, משלוחי הסטרא אחרא וכת דיליה פמבאר בזוהר הקדוש (פ' נשא דף קכד ע"א) מענין הערב רב, ובכל פעם מחליפים צורה ותמונה אחרת ומשנה כדרכו של היצר הרע מעולם, כמאמר חז"ל: שבע שמות ליצר הרע (סכה פרק החליל, עיי"ש).

הברכה אחת היא לרבנים הצדיקים גאוני וגדולי הדור, ראשי ישיבות, תלמידי חכמים, אוהבי התורה ומחזקי למוד הסוד, מגידי השעורים בתורת הרשב"י, ומזכי הרבים באמת, יפתח ה' להם את אוצרו הטוב ויתן להם כח

וְעֲצָמָה, וַיִּזְכּוּ לַעֲשׂוֹת גְּדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת לְמַעַן הַרְבוֹת כְּבוֹד שְׁמַיִם, וּלְהַצִּיל עִם יִשְׂרָאֵל, לְפָרֶסֶם תּוֹרַת הַרְשָׁב"י זי"ע, וַיִּזְכּוּ לְרֹאוֹת בְּנֵי וּבְנֵי בָנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת, יֵאָרִיכוּ יָמִים עַל מַמְלַכְתְּם מֵתוֹךְ שְׁפַע רֹבֵב נַחַת דְּקְדוּשָׁה וְכָל הַבְּרָכוֹת הָאֲמוּרוֹת בַּתּוֹרָה "וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים" בְּגֵאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה בּב"א.

**מִכְתָּב בְּרָכָה מֵאֵת הַגָּאוֹן הָאֲדִיר בְּנִגְלָה וּבְנִסְתָּר הַמְּקַבֵּל בַּעַל שְׁעָרֵי זְבוּל
שְׁלִיט"א הָרֵב זְבוּלוֹן הַמְּבוֹרָגֵר, מַחְבֵּר סְפָרֵי שְׁעָרֵי זְבוּל י"ד חֻלְקִים וְש"ס
בְּכַתָּב יָד, בַּעִיָּה "ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב" א**

ב"ה כ"ג אָדָר תש"ע פַּעִיָּה "ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב" א

הִנֵּה הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק הַמְּפָרָסֵם אַב"ד הָאֵלְמִין רַבִּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס שְׁלִיט"א הָעוֹסֵק בְּלִמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ וְהַפְּצַת הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ דְּרָךְ לִמּוּד בְּרַבִּים, וַיְדוּעַ שֶׁהַזֶּהר הוּא מַעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וּבְכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל מְבוֹאֵר שֶׁיֵּשׁ עוֹלָם עֲשִׂיָּה וְעוֹלָם יְצִירָה וְעוֹלָם הַבְּרִיאָה וְעוֹלָם אֲצִילוֹת, וּמִי שְׁלוּמֵד זֶהר הַקְּדוֹשׁ זוֹכֵה לְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וַיְדוּעַ שֶׁיֵּשׁ נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה, וּמִי שֶׁרַק לוֹמֵד נִגְלָה הוּא זוֹכֵה בְּנֶפֶשׁ רוּחַ וְלֹא בְּנֶשְׁמָה וּמִי שְׁלוּמֵד זֶהר הַקְּדוֹשׁ זוֹכֵה לְקַבֵּל נְשָׁמָה מַעוֹלָם אֲצִילוֹת, וְלֹאֲחֵר מֵאָה וְעֲשָׂרִים זוֹכֵה לֵישֵׁב בְּעוֹלָם עֲלִיוֹן מְאֹד מְאֹד וּלְקַבֵּל נְשָׁמָה גְּבוּהָה, וְהַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ נִתְחַבֵּר עַל יְדֵי הַתַּנְּאָה הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זִיע"א, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לְלַמֵּד כָּל יוֹם חוּץ מִלִּמּוּד הַנִּגְלָה זֶהר הַקְּדוֹשׁ וְגַם חָשׁוּב מְאֹד לְכַנֵּס בַּתּוֹרַת הָאֲרִיז"ל כְּתַבֵּי הָאֲרִיז"ל סֵפֶר עֵץ חַיִּים וְשַׁעַר הַפְּנוּנוֹת, וְזֶה צָרִיכִים לְלַמּוֹד דְּוָקָא עִם ר"מ מְקוּבֵּל שְׁיֵהָא בְּקִי בְּכָל כְּתַבֵּי הָאֲרִיז"ל, וְזֶהוּ מְקָרֵב הַגְּאֻלָּה, וּלְכַן דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד עֲשֵׂה הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק שְׁמַרְבִּיץ תּוֹרַת הַזֶּהר בְּרַבִּים וּמְקִיִּים שִׁיעוּרִים בְּרַבִּים בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, וְשִׁכְרוּ גְּדוֹל מְאֹד, וּלְכַן מְצֻנָּה גְּדוּלָּה לְחַזְקוֹ עַל הַזְכוּי הַרְבִּים הַזֶּה, וּזְכוּתוֹ שֶׁל הַתַּנְּאָה הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי יְגוּ עֲלִיו וְעַל כָּל מְשַׁפְּחָתוֹ וְלְכָל הָעוֹזְרִים לוֹ.

הַפּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן כְּבוֹד הַתּוֹרָה וְלוֹמְדֶיהָ:

הָרֵב זְבוּלוֹן הַמְּבוֹרָגֵר, מַחְבֵּר סְפָרֵי שְׁעָרֵי זְבוּל י"ד חֻלְקִים

